

Når arveladeren og arvingen — eller giveren og gavemodtageren — ikke er knyttet til hinanden ved et naturligt slægtskabsforhold, men ved et adoptionsforhold, svares afgiften imidlertid kun i et begrænset omfang efter reglerne om arv og gave til slægtninge.

Hvad arveafgiften angår, finder den laveste afgiftsskala i lovens § 2 A således kun anvendelse på arv, der tilfalder arveladers adoptivbørn og disses afkom. Derimod må for eksempel arv tilfaldende afkoms adoptivbørn, adoptivbørns adoptivbørn eller stedbørns adoptivbørn afgiftsberigtiges efter skalaen for ubeslægtede i § 2 D.

Skalaen i § 2 B, der omfatter arv, der tilfalder arveladers forældre eller deres afkom, der ikke falder ind under § 2 A, finder også anvendelse, når arven tilfalder arveladerens adoptivforældre; men der betales ubeslægtet afgift, hvis det for eksempel er afdødes adoptiv-søskende, der arver ham.

Afgiftsskalaen i § 2 C, der omfatter arv, der tilfalder arveladers bedsteforældre eller deres afkom, der ikke falder ind under § 2 A eller B, finder slet ikke anvendelse ved adoptionsforhold, og der erlægges derfor ubeslægtet afgift af arv, der tilfalder f. eks. adoptivbørn af den afdødes bedsteforældre.

For gaveafgiftens vedkommende bestemmer den gældende lovs § 44, at der skal betales gaveafgift bl. a. af gaver, som skænkes til giverens afkom. Bestemmelsen finder også anvendelse på gaver til giverens adoptivbørn og disses afkom, medens gaver til afkoms adoptivbørn, adoptivbørns adoptivbørn samt stedbørns adoptivbørn derimod ikke omfattes af bestemmelsen, hvorfor sådanne gaver indkomstbeskattes i medfør af lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomst- og formueskat til staten § 4 c.

Ved adoptionsloven af 25. maj 1956 er de tidligere regler om adoptionens arveretlige virkninger ændret, således at adoptivbarnet og dets livsarvinger fremtidig skal arve og arves af adoptanten og dennes slægt, som om det var adoptantens eget barn. Herefter finder jeg det rimeligt, at de omtalte afgiftsregler ændres, således at adoptionsforhold i arve- og gaveafgiftsmæssig henseende sidestilles med ægte slægtskabsforhold også i de tilfælde, hvor dette hidtil ikke har været anerkendt. Lovforslaget tilsigter at tilvejebringe en sådan ændring af afgiftsreglerne.

Som det vil fremgå af bemærkningerne til lovforslagets § 2, er det tanken, at *de ændrede afgiftsregler skal finde anvendelse, hvad enten adoptionsforholdet er stiftet før eller efter den nye adoptionslovs ikrafttræden* den 1. januar 1957, når afgiftspligten i øvrigt er indtrådt efter ikrafttrædelsen af den her foreslåede lovændring. Når der ikke stilles forslag om at begrænse de nye afgiftsregler til at angå adoptionsforhold stiftet efter den 1. januar 1957, skyldes det dels, at det særlige hensyn, som man ved udfærdigelsen af arvegangsreglerne i adoptionsloven har måttet tage til de bestående adoptionsforhold, ikke gør sig gældende, når talen er om afgiftsreglerne, dels at det